

Udkast

til

Lov om Sundhedscommissioner og om Foranstaltninger i Anledning af epidemiske og smitsomme Sygdomme.

Første Afsnit.

Om Indretning af Sundhedscommissioner.

§ 1.

I enhver Kjøbstad skal der være en Sundhedscommission, bestaaende af Byens Embedsløge, eller, hvis ingen Saadan findes, en anden i eller ved Byen boende af Medicinalbestyrelsen dertil antaget Læge som Ordfører, Byens Magistrat eller, hvor denne bestaaer af flere Personer, det Medlem, som af Kongen dertil opnævnes, Byens Ingenieur, hvor en saadan Bestillingsmand findes, samt tre andre Medlemmer, opnævnte i Møde af Formænd og Repræsentanter. De af Communebestyrelsen valgte Medlemmers Functionstid er fire Aar, hvorefter de kunne undslaae sig for Gjenvalg i saa lang Tid, som de have været i Umbudet.

§ 2.

For Ledesteder, som have særskilt Formandskab, gjælder den samme Regel, kun at efter Kongens Bestemmelse enten Fogden eller Sorensskriveren indtager Magistratens Plads i Commissionen.

§ 3.

Denne Commission overtager ligeledes den ved Lov om Quarantainevæsenet af 12te Juli 1848 § 1 anordnede Quarantainecommissionens Forretninger, dog at en Toldofficiant og en Søkyndig efter Kongens Bestemmelse tilforordnes Commissionen for deri at tage Sæde ved Quarantainesagers Behandling.

§ 4.

Commissionen skal stadigen have sin Opmærksomhed henvendt paa Stedets Sundhedsforhold og de Gjenstande, som herpaa kunne have Indflydelse. Hertil hører Opagt med Reenlighed, skadeligt stillestaaende Vandts Afledning, Vandhuses, Urinsteders og Gjødselbingers Indretning og Rensning; fremdeles med Oplæggelse af Gjødsel eller andre Gjen-

stande, som f. Ex. Been eller Klude, der kunne indvirke skadeligt paa Sundhedstilstanden, Driftevandets Bestaafenhed, skadelige Næringsmidlers Forhandling, samt med Boliger, som ved Mangel af Vys eller Luft, ved Fugtighed, Ureentlighed eller Overfyldning med Beboere have viist sig at være bestemt skadelige for Sundheden. Sundhedscommissionen har ligeledes at paasee, at tilstrækkelig Luftverling finder Sted i Huusrum, hvori et større Antal Mennesker stadigen eller jævnlig samles, som Kirker, Skole-, Asyl-, Nets- og Auctions-Localer, Theatre, Dandsehuse o. d., samt at ingen Næringsvei drives med større Fare for den almindelige Sundhedstilstand, end der nødvendig flyder af Bedriftens eget Væsen. Indseende med Stedets Begravelsesplads hører ligeledes under Sundhedscommissionen.

§ 5.

Det er derfor Sundhedscommissionens Pligt at gjøre Forslag til almindelige for Communen gjældende Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet.

Commissionen henvender sig i denne Henseende med sine Forslag til den almindelige Communebestyrelse, og forholdes med disse Sagers Forhandling og Beslutninger i samme overensstemmende med Formandskabslovens almindelige Forskrifter, dog at til Beslutningernes Gyldighed udfordres Kongelig Approbation.

§ 6.

Sundhedspolitiet's Overholdelse paa ethvert Sted henhører under Sundhedscommissionen, hvis Bestemmelse det almindelige Politi har at paasee efterkomme. Dette paaligger det derhos at henvende sig til Sundhedscommissionen med Meddelelser og Forestillinger betræffende Gjenstande vedkommende Sundhedsvæsenet.

§ 7.

Medmindre Cierens eller Beboerens Samtykke

forud har været indhentet, maa ingen Sundheds- væsenet vedkommende Undersøgelse i privat Bolig eller paa privat Grund finde Sted uden i Kraft af en af Sundhedscommissionen derom fattet og vedkommende Private meddeelt Beslutning.

§ 8.

Sundhedscommissionens lovmæholdigt fattede Beslutninger kunne alene af vedkommende Regje- ringsdepartement, eller i fornødent Fald af Kongen, ophæves eller forandres.

§ 9.

I ethvert Formandskabsdistrikt paa Landet skal der være en Sundhedscommission bestaaende af vedkommende civile Embedslæge eller en anden af Medicinalbestyrelsen dertil bemyndiget Læge som Ordfører, og enten den hele Communerrepræsentation eller saamange af dens Medlemmer, som samme ved Commissionens Drettelse og senere efter hvert nyt almindeligt Valg af Formænd og Repræsen- tanter dertil udvælger.

§ 10.

I de Distrikter, hvori Sundhedscommissioner ifølge Loven af 5te August 1857 allerede ere ind- rettede, overtage disse tillige Sundhedscommis- sionernes almindelige Hverv overensstemmende med nærværende Lov.

§ 11.

Møder i Sundhedscommissionerne paa Lan- det, i hvis Forhandlinger ogsaa vedkommende Foged har Ret til, dog uden Stemmeret, at deeltage, af- holdes saavidt muligt paa samme Dag og Sted, hvorpaa Communerrepræsentationen sammentræder. Det paaligger derfor Formandskabets Ordfører at meddele Sundhedscommissionens Ordfører betime- lig Underretning om ethvert Repræsentantmødes Berammelse. Amtmanden kan iøvrigt igjennem Ordføreren erholde Møde berammet, naar han finder det fornødent.

§ 12.

Sundhedscommissionerne paa Landet skulle sta- digen have deres Opmærksomhed henvendt paa, hvad der kan tjene til Sundhedstilstandens Fremme og Hjælpelse af de Omstændigheder, som især befordre Udvikling af Sygelighed og Udbredelse af Sygdom. Forsaavidt der herunder skulde opstaa Spørgsmaal

om Foranstaltninger, der maatte blive at gjennem- føre med Tvang, eller til hvis Gjennemførelse der udkræves Pengemidler, bliver Sagen at afgjøre ved Beslutning af Communerrepræsentationen paa sædvanlig Maade, dog at til disse Beslutningers Gyldighed i første Tilfælde kræves Kongens Ap- probation.

§ 13.

Udgifter til Protocoller og Skrivematerialier, samt i fornødent Fald til Locale og Budfendelser, afholdes af vedkommende Bye- eller Formandskabs- Commune. Den Diætgodtgjørelse, der maatte til- komme Commissionens Ordfører, og som er den for Læger i Almindelighed bestemte, udredes for Landdistrikternes Vedkommende af Amtsgommunen, og for Kjøbstædernes samt de egne Communer dan- nende Ledsteders Vedkommende af disse Communer. Den særskilte Godtgjørelse, som maatte tilstaaes en Læge, der ikke i Kraft af Embede indtræder som Ordfører i Sundhedscommissionen, bestemmes af Kongen og udredes for det Halve af Statscassen og for det Halve af vedkommende Amts-, Bye- eller Ledstedsgommune.

Ved disse Bestemmelser er dog ingen Foran- bring gjort i de i Lov angaaende Sundhedscom- missioner i Distrikter, hvor den spædalske Sygdom forekommer) af 5te August 1857 § 7 indeholdte Bestemmelser.

§ 14.

Med Hensyn til Udeblivelse fra Commis- sionernes Møder forholdes i Kjøbstæderne efter de i Lov om Formandskaber detseds af 14de Januar 1837 §§ 15 og 43, og i Landdistricterne efter de Lov om Formandskaber paa Landet af samme Dato §§ 18 og 58 givne Regler.

Andet Afsnit.

Angaaende særegne Foranstaltninger imod epidemiske og smitsomme Sygdomme.

§ 15.

Naar nogen Huusbond eller Huusfader inden sin Kreds bemærker, at en Sygdom udbreder sig til Flere og derhos viser sig at være af en ond- artet Bestaaffenhed, har han derom at gjøre An- meldelse til Ordføreren i Stedets Sundhedscom- mission, eller til nogen ved Politiet eller Fattig-

væfnet ansat Embeds- eller Bestillingsmand, fra hvem Meddelelse derom stæer til Sundhedscommissionens Ordfører, eller, saafremt derved vilde forvoldes et altfor stort Tab af Tid, til en nærmere boende Læge. Den Læge, der saaledes modtager Anmeldelsen, har snarest muligt at underføge Forholdet, meddele de fornødne foreløbige Forfrifter, og forsaavidt han ikke er Ordfører i Stedets Sundhedscommission, besangaaende at afgive Meddelelse til denne. Er Districtets Embedslæge ikke selv Ordfører i vedkommende Commission, erholder han fra denne Indberetning om det Indtrufne og Foranstaltede.

§ 16.

Bed en farlig epidemisk eller smitsom Sygdoms Udbrud eller Nærmelse har Sundhedscommissionen paa ethvert Sted at anordne og foranstalte, hvad Sygdommens Beskaffenhed paa kræver. Forsaavidt der til Sværskættelse heraf kræves Pengemidler, har Commissionen derom snarest muligt at gjøre Indstilling, i Landdistrikterne til Amtmanden og i Kjøbstæderne samt de Ladesteder, der have særskilt Communebestyrelse, til Stedets Magistrat og Formandskab. Omkostningerne ved deslige Foranstaltninger, med Undtagelse af Lægernes Styds-godtgjørelse, der fremdeles som hidtil udredes af Statskassen, falde nemlig i Kjøbstæderne og sidstnævnte Ladesteder disse særskilte Communer, men i Landdistrikterne Amtsgeminden tillast. Dog kan Kongen efter Omstændighederne overføre de med overordentlig Lægehjælp forbundne Omkostninger heelt eller tilbeels paa Statskassen. Omkostninger, der flyde af Foranstaltninger, som en Landdistriktscommune imod Amtmandens Villie maatte beslutte, falde alene denne Commune tillast.

§ 17.

Sundhedscommissionen er under saadanne Omstændigheder berettiget til at inddele Districtet i Afdelinger, og for enhver af disse at bestikke en eller flere Opsynsmænd, der have at udføre det dem givne Hverv efter en af Commissionen udfærdiget Forfrift.

§ 18.

Griber saadan ondartet Sygdom videre om sig, kan særskilt Lægehjælp for de angrebne Steder antages, hvorom Indberetning strax bor stæe til Medicinalbestyrelsen. Ligeledes kunne midlertidige Sygehuse oprettes, angaaende hvis Virksomhed sta-

dige Indberetninger bor stæe til Medicinalbestyrelsen efter sammes nærmere Bestemmelse.

§ 19.

Kan beqvemt Locale til saadant Sygehuus ikke erholdes ved Overenskomst, kan det efter Sundhedscommissionens Bestemmelse forlanges afstaaet imod Erstatning efter lovligt Skjon.

§ 20.

Enhver civil Embedslæge er forpligtet til, om det forlanges, mod en i Mangel af mindelig Overenskomst af Medicinalbestyrelsen faktisk Godtgjørelse at overtage Lægetilsynet ved et midlertidigt Sygehuus, der findes inden hans District.

§ 21.

Under mere udbredte ondartede epidemiske og smitsomme Sygdomme skal enhver Læge, som har deraf angrebne Personer under Behandling, derom gjøre Indberetning til vedkommende Sundhedscommission. Denne afgiver gjenem den civile Embedslæge og Overøvrigheden stadigen Beretning om Sygdommens Forløb og Gang til Medicinalbestyrelsen efter en af samme udfærdiget Instrux.

§ 22.

Personer, der lide af ondartede Sygdomme, hvis videre Udbredelse ved Smitte kan være at befrygte, skulle være forpligtede til, naar Sundhedscommissionen eller Øvrigheden paa staaer det, at lade sig behandle paa et Sygehuus, saafremt de ikke kunne staffles en efter Lægens Formening betryggende Pleie i Hjemmet eller en anden privat Bolig.

§ 23.

Betalingen for Underholdning og Behandling i midlertidigen oprettede Sygehuse, forsaavidt angaaer Personer, der have Evne til selv at bære Udgifterne ved deres Cuur, bestemmes for By- og Ladesteds-Communerne vedkommende af Communebestyrelsen, men for Landdistrikternes Vedkommende af Amtmanden.

§ 24.

Læger have paa Reiser, foranledigede ved de heromhandlede Sygdomme, den sædvanlige Godtgjørelse for Styds og Diæt, uden at det desfor-

medelst er dem formeent at modtage Honorar af de under Reisen behandlede Syge, som dertil have Evne.

§ 25.

Ihenseende til Gangklæder, Sengklæder og detslige, der har været benyttet af Personer, som have lidt eller ere døde af nogen epidemisk og smitsom Sygdom, ligesom ogsaa ihenseende til Værelser eller Rum, hvori saadanne Personer have henligget, bestemmer Sundhedscommissionen, hvorvidt og i saa Fald hvorledes hine Gjenstande skulle renses, forinden de benyttes til andet Brug.

§ 26.

Ligeledes skulle Begravelser under herskende Epidemier indrettes overeensstemmende med Sundhedscommissionens Forskrifter paa saadan Maade, at ingen Anledning derved gives til Sygdommens Udbredelse. Saaledes bør Sørgestuer og Liigsfølge forbydes, Begravelsen foregaae, saasnart Viisheid for Døden haves, og Ligene lægges i indvendig tjærede Kister, der nedsænkes om muligt fire Alen under Jorden.

Almindelige Bestemmelser.

§ 27.

De af Sundhedscommissionerne i Kraft af denne Lov givne Forskrifter skulle paa behørig Maade kundgjøres i vedkommende By eller Distrikt, og blive Overtrædelser deraf, saavelsom af den i § 15 indeholdte Bestemmelse, at straffe med Bøder, samt i Mangel af biskes Vedtagelse efter Forelæggelse, at paatale ved Politiret.

§ 28.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid de i Forordning af 17de April 1782 (jvnsfor Forordning af 5te September 1794 § 2), Placat af 3die Juni 1791, samt i Placat af 27de Mai 1808 og Forordning af 3die April 1810, med Undtagelse af hvad der gjælder Vaccinationsvæsenet, indeholdte Bestemmelser skulle være ophevede. De om Quarantainevæsenet givne Bestemmelser blive fremdeles gjældende, undtagen forsaavidt angaaer Sammensætningen af Quarantainecommissionen i Kjøb- og Ladestæderne (§ 3).